

บทบรรณาธิการ

ท่ามกลางความสลับซับซ้อนทางสังคมที่มีการเชื่อมโยงกันมากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกัน สังคมก็คาดหวังที่จะก้าวไปข้างหน้ายิ่งกว่า พร้อมด้วย การเพิ่มความซับซ้อนลงไปด้วย จึงต้องพัฒนาศักยภาพทางปัญญาเพื่อเพิ่มความเข้าใจ รับรู้และรู้ทันด้วยความรอบคอบ ยอมรับความหลากหลายกันได้และมากยิ่งขึ้น และความพยายามที่จะจัดปัญหา สร้างสรรค์ การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป นักวิชาการและผู้สนใจจึงได้ช่วยกันศึกษา ค้นคว้าวิจัย สร้างสรรค์ บทความเพื่อใช้ประโยชน์ด้วยการตีพิมพ์เผยแพร่ซึ่งจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนสังคมอย่าง ที่คาดหวัง

วารสารฉบับนี้ได้คัดสรรบทความทั้งจากภายในและภายนอก ซึ่งประกอบด้วย บทความเรื่อง “บทเรียนจากการปฏิรูประบบบริหารราชการเพื่อเตรียมความพร้อม สู่การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ได้ทบทวนวรรณกรรมเพื่อเปิดมุมมองหนึ่งด้วย การพิจารณาการปฏิรูประบบราชการของประเทศในอาเซียน 10 ประเทศ ทำให้เห็นว่าใน แต่ละประเทศได้มีการพัฒนา ปรับปรุงระบบราชการกันเป็นไปอย่างจริงจังมากเพียงใด ภายใต้ข้อจำกัดและอัตลักษณ์ของแต่ละประเทศที่มีเงื่อนไขทางสังคมไม่เหมือนกัน และส่งผล กระทบโดยตรงต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และบทความนี้น่าจะเปิดประเด็น ให้หยิบยกประเด็นอื่นมาอภิปรายประกอบ เพื่อให้เกิดการเติมเต็มและก่อให้เกิดความ รอบคอบต่อการพัฒนาภูมิภาคนี้ บทความเรื่อง “การวิจัยเชิงปฏิบัติการ” เป็นบทความที่ ต้องการให้เกิดการทบทวน ตรวจสอบ ทั้งความเชื่อเชิงปรัชญา แนวคิด รวมทั้งเจตนารมณ์ ที่จะนำผลการศึกษาไปปรับปรุง พัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในองค์กร หน่วยงาน หรือบุคคล ให้ทันต่อเหตุการณ์ สอดคล้องกับสภาพปัญหา รวมทั้งกลมกลืนกับโครงสร้าง การบริหารและบริบทอื่นๆ กระบวนการดังกล่าวควรดำรงอยู่และพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง ในทุกระดับ บทความ “TQF กับการเป็นอาจารย์มืออาชีพ” เป็นหลักเกณฑ์และรายละเอียด ภาควิชาปฏิบัติสำหรับอาจารย์ที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552 ที่ได้ประกาศใช้และได้ดำเนินการล่วงมาแล้ว ด้านหนึ่งเพื่อประโยชน์ ในการทบทวนที่ให้สอดคล้องตรงกัน อีกด้านหนึ่งควรได้พิจารณาผลการปฏิบัติในองค์กร ทั้งภาพรวมและส่วนย่อยไปถึงรายบุคคลเพื่อนำข้อมูลนั้นมาสะท้อนผลและเปิดรับฟัง ความเห็นเพื่อนำไปสู่ประสิทธิผลของการเป็นอาจารย์มืออาชีพต่อไป

สำหรับบทความวิจัยที่ประกอบด้วยงานด้านบริหารการศึกษา ด้านสังคมศาสตร์ ด้านหลักสูตรและการสอน ที่เป็นผลงานของบุคคลภายในและภายนอกที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว เมื่อประมวลเข้าด้วยกันจากรูปธรรมของปัญหาและข้อเสนอที่ได้รับจากผลการวิจัยที่ผู้วิจัยได้พัฒนานวัตกรรมขึ้นทำให้เห็นภาพรวมของความพยายามที่จะชี้จุดสำคัญต่อการบริหารจัดการ เช่น บทความเรื่อง “การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำ การเรียนการสอนของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11” ได้เสนอให้นำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบายในการพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนการปฏิรูปการเรียนรู้ และบทความเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 ของแรงงานไทยในภาคอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูป กรณีศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี” ได้พบว่า แรงงานไทยในภาคอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูปยังมีความรู้ความเข้าใจค่อนข้างน้อย ในด้านประกันสังคม ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งทำให้เห็นช่องว่างระหว่างนายจ้าง แรงงาน และหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบ ตัวอย่างเหล่านี้ที่เป็นจิกซอขององคาคัพพ “ทั่วทั้งประเทศ” ที่ต้องการเรียนรู้เพื่อต่อจิกซอตัวถัดไป

นอกจากนี้ ยังมีบทวิจารณ์หนังสือ “ธัมมิกสังคัม” ที่เป็นผลงานของท่านพุทธทาสภิกขุที่ได้บรรยายไว้เมื่อ 40 ปีที่แล้วและได้รวบรวมพิมพ์อีกครั้งในปี 2548 ท่านได้เสนอทฤษฎีการเมืองที่กล่าวได้ว่า กลับด้านกับความต้องการของโลกปัจจุบัน โดยเสนอการเมืองที่ถูกต้องที่สุดในการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ และเป็นหนังสือที่ควรได้อ่านอย่างยิ่ง อย่างน้อยจะได้ตรวจสอบความเชื่อความคิดของตนดังที่ท่านพุทธทาสกล่าวว่า “เข้าใจเฉพาะภาษาคน ไม่สามารถเข้าใจภาษาธรรมะได้”

บทความที่นำเสนอในวารสารฉบับนี้เป็นเรื่องราวของส่วนย่อยๆ ที่สะท้อนภาพเพื่อการเข้าใจถึงความซับซ้อนที่ต้องการความกระจ่างและความเข้าใจ ซึ่งคาดหวังว่าจะก่อให้เกิดผลดีในทางวิชาการและเกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม สำหรับฉบับถัดไปได้กำหนดแนวคิดหลักว่า “บทบาทของชุมชนบนเส้นทางการศึกษา”